

[Statsministeren]

det, der kaldes – med det ikke alt for lette udtryk – den sociale dimension. Det er ikke muligt én gang for alle at definere den sociale dimension; der må nødvendigvis være tale om en løbende proces. Arbejdsministeren vil derfor i begyndelsen af 1989 afholde en konference på højt plan om den sociale dimension af det indre marked med deltagelse af arbejdsmarkedets parter og medlemmer af Kommissionen. På baggrund heraf vil arbejdsministeren så afgive en redegørelse til Folketinget, der kan danne udgangspunkt for de videre politiske overvejelser.

Nogle af de elementer, som helt oplagt skal indgå i den sociale dimension, er et forstærket EF-samarbejde på arbejdsmiljøområdet på grundlag af den nye artikel 118 A i traktaten samt en forstærket indsats for arbejdstageres mulighed for efter- og videreuddannelse og for omskoling. Den dynamik, skabelsen af det indre marked skal føre med sig, vil også skabe øget vækst og beskæftigelse i de kommende år, og det fører til nye store krav til tilpasningen af de faglige uddannelser.

En forudsætning for, at den sociale dimension kan få et fornuftigt indhold, er, at der er en løbende dialog mellem Ministerrådet på den ene side og arbejdsmarkedets parter på den anden, og at der er en dialog mellem parterne på europæisk niveau.

Endelig er det af stor betydning, at de spørgsmål, der knytter sig til gennemførelsen af det indre marked, indgår i den fortsatte samtale på nationalt plan mellem regeringen og arbejdsmarkedets parter.

Som forespørgslen til debatten i dag er formuleret, nævner den også en række konkrete enkeltspørgsmål, herunder om udlændinges køb af sommerhuse, fjernelse af 2-døgns-reglen og nedsættelse af bilafgifterne. Nu er det jo spørgsmål, som i og for sig har hver sin forhistorie og begrundelse, og det vil derfor ikke være rigtigt eller muligt at behandle dem uden videre under ét.

For så vidt angår udlændinges køb af sommerhuse, er der i forbindelse med forhandlingerne om 4. kapitalliberaliseringsdirektiv opnået en klausul, der sikrer, at de nugældende danske regler kan fastholdes. Den gældende danske dispensation fra EF's 2-døgns-regel udløber med årets udgang, og regeringen forhandler intenst om en forlængelse. Kommissio-

nen har – som man ved – anlagt sag mod Danmark for at opnå nedsættelse af bilafgifterne, men en afgørelse af denne sag forventer man først truffet af Domstolen tidligst et stykke inde i 1989.

Regeringens linje er i disse som i andre sager at søge Danmarks interesser varetaget bedst muligt, og det er ikke regeringens opfattelse, at de hidtidige danske holdninger på disse områder har formindsket vor indflydelse i forhandlingerne om etablering af det indre marked.

Nu fortsætter udenrigsministeren denne redegørelse om et øjeblik, men sammenfattende og afsluttende kan jeg så sige, at Danmark aldrig nogen sinde vil kunne klare sig med en indadskuende holdning eller et erhvervsliv, der først og fremmest ville basere sig på leverancer til det danske hjemmemarked. Den tid er forbi, nu skal vi for alvor ud i den internationale konkurrence. Det viser vores historie og dansk erhvervslivs udvikling at vi også er vel rustede til. Vi har altid hævdet – det har vi faktisk – at blot der tilvejebringes virkelig ligelige konkurrencevilkår, skal dansk erhvervsliv nok vide at klare sig, og det tror jeg er rigtigt. Men nu får vi altså chancen for at bevise det.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Det indre marked er blevet EF's mest fremtrædende politik i dag, og den er også klart blevet en succes, fordi den bæres frem af en udbredt opfattelse af behovet for at fjerne grænser og nedbryde skranke for erhvervslivets og borgernes frie muligheder for øget økonomisk aktivitet. Der er i dag også en udbredt tro på, at resultaterne vil opnås til gavn for vækst og beskæftigelse i hele Europa.

Det samlede lovprogram i EF's politik for det indre marked omfatter små 300 forslag – for at være helt præcis er der tale om 279 – og de skal efter planen være vedtaget inden udgangen af 1992. Det er et ambitiøst mål, men det er dog ikke mere ambitiøst, end at vi i dag kan konstatere, at allerede omkring 100 forslag er vedtaget – eller for at være helt præcis: Dder er 114 vedtagne forslag pr. 1. november i år. Der er næppe mange, som ville have troet, at det var muligt, da vi i 1986 indledte processen.

De største fremskridt er sket inden for kapitlet om fjernelse af de tekniske handelshindringer på industriområdet. På levnedsmiddelområdet er vi godt på vej. På det veterinære områ-